

**Potwierdzenie występowania *Lejops vittatus* (Meigen, 1822)
(Diptera: Syrphidae) w Polsce**

**Confirmation of the occurrence of *Lejops vittatus* (Meigen, 1822)
(Diptera: Syrphidae) in Poland**

DOI: 10.5281/zenodo.16790667

Grzegorz Lewek¹ , Paweł Trzciniński² , Robert Żóralski³ , Łukasz Mielczarek⁴ ,
Artur Skitek⁵, Wojciech T. Szczepański⁶ , Waldemar Żyła⁷ , Marcin Kadej⁸

^{1,8} Uniwersytet Wrocławski, Wydział Nauk Biologicznych, Zakład Biologii, Ewolucji i Ochrony
Bezkęrgowców, ul. Przybyszewskiego 65, 51-148 Wrocław, ¹ e-mail: 321705@uwr.edu.pl;
⁸ e-mail: marcin.kadej@uwr.edu.pl

² Instytut Ochrony Roślin – Państwowy Instytut Badawczy, Zakład Monitorowania i Sygnalizacji
Agrofagów, ul. Władysława Węgorka 20, 60-318 Poznań, e-mail: p.trzcinski@iorpib.poznan.pl
³ ul. Norwida 9, 84-240 Reda, e-mail: robert@insects.pl

⁴ Zarząd Zieleni Miejskiej w Krakowie, ul. Władysława Reymonta 20, 30-059 Kraków,
e-mail: life.mielczarek@gmail.com

⁵ ul. Architektów 11/87, 35-082 Rzeszów, e-mail: artur.skitek87@gmail.com

^{6,7} Muzeum Górnosląskie w Bytomiu, Dział Przyrody, Pl. Jana III Sobieskiego 2, 41-902
Bytom, Polska, ⁶ e-mail: w.szczepanski@muzeum.bytom.pl, ⁷ e-mail: w.zyla@muzeum.bytom.pl

ABSTRACT: The authors present the first data on the species *Lejops vittatus* (Meigen, 1822) in Poland, 112 years after its only published observation in our country. It was rediscovered between 1992 and 2025 at nine sites, with a total of 61 individuals. Photographs of females and habitats from most locations were provided. A distribution map was created containing data from the present authors, as well as 4 further sites with data from the GBIF system.

KEY WORDS: Diptera, Syrphidae, Clubrush Fly, *Lejops vittatus*, new records, Poland

WSTĘP

Lejops vittatus (Meigen, 1822) jest jednym z najrzadszych przedstawicieli Syrphidae w Europie. Gatunek ten wykazywany był z rozległego obszaru – od Finlandii, przez Szwecję, Danię, Niemcy, Holandię po Francję, Europę Środkową, Włochy, Wielką Brytanię, tereny byłej Jugosławii, Rumunię i Ukrainę. Poza Europą, gatunek występuje również w Azji Środkowej, południowej Syberii i wschodnich rejonach Rosji (Kahanpää i in., 2018; Pennards i in., 2021). W Finlandii został po raz pierwszy wykazany w 2016 roku (Kahanpää i in., 2018). Na *Czerwonej liście IUCN* (Pennards i in., 2021), a także na *Europejskiej czerwonej liście bzygowatych* (Syrphidae) (Vujčić i in., 2022) gatunek ten posiada status VU (narażony na wyginięcie).

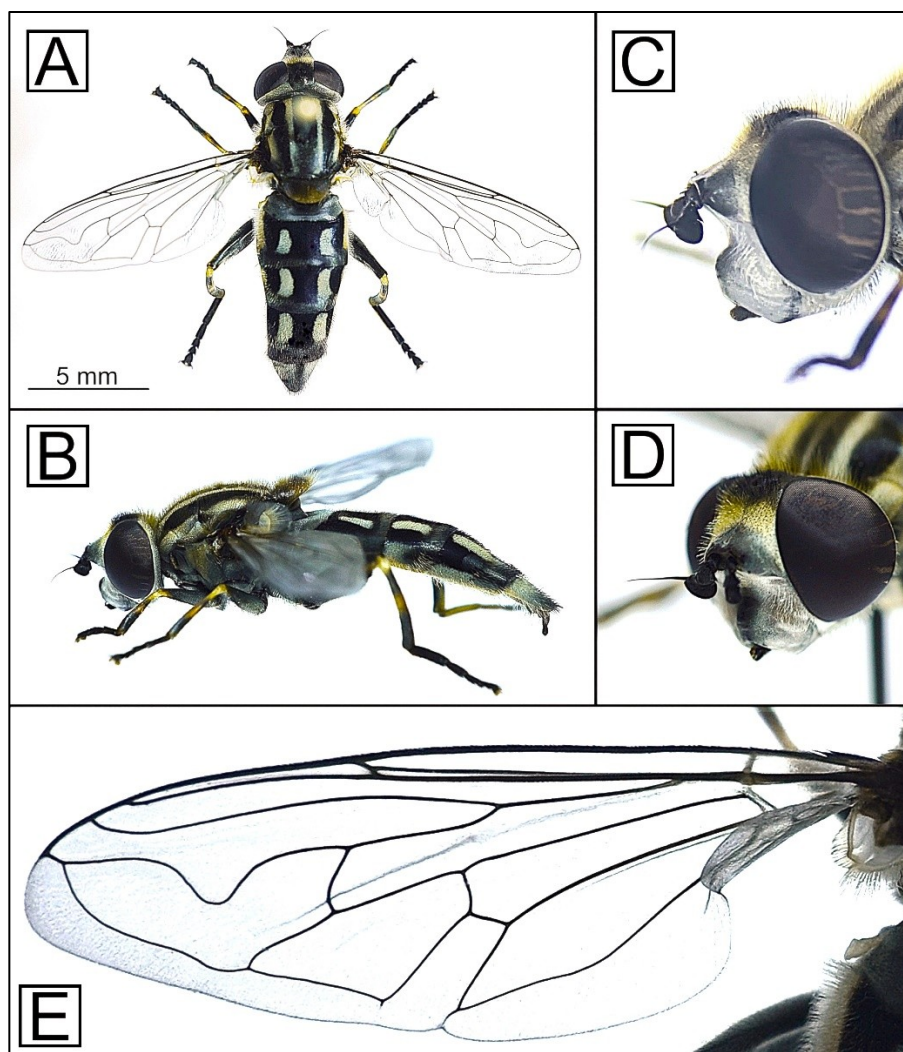
W związku z brakiem nowych doniesień o występowaniu *L. vittatus* na terenie Polski w XX wieku, mimo intensywnych jego poszukiwań, gatunek został przez Palaczyka i in. (2002) umieszczony na *Czerwonej liście zwierząt ginących i zagrożonych w Polsce* z kategorią EX? (prawdopodobnie wymarły).

W *Kluczu do oznaczania owadów Polski* (Bańkowska, 1963) podano, że *L. vittatus* został stwierdzony w Polsce tylko na Pomorzu (Słupsk). W istocie chodzi tu o publikacje Karla (1922, 1935), które podają te same dane o samicy złowionej pod koniec lipca 1913 roku na zachód od Ustki (z niem. Stolpmünde). Miejscem występowania tego gatunku były łąki, przecięte przez niewielki strumień Potynia (z niem. Potäne) [UTM: XA14]. Obecnie w tym miejscu znajdują się dwa rezerwaty – rez. Zaleskie Bagna i sąsiadujący z nim otulina rez. Jezioro Modła.

Lejops vittatus wymaga obecności trwałych zbiorników lub cieków wodnych. Nie występuje w okolicy rowów ani zbiorników podatnych na okresowe wysychanie (Bot i Van de Meutter, 2023). Gatunek ten preferuje siedliska, w których rozwijają się zwarte zespoły roślinności szuwarowej, głównie trzciny *Phragmites* spp., pałki *Typha* spp., sitowie *Scirpus* spp. oraz przybrzeżne laguny i starorzecza na terenach zalewowych dużych rzek. W większości zasięgu północno-zachodnioeuropejskiego, *L. vittatus* związany jest z przybrzeżnymi, lekko zasolonymi mokradłami (Pennards i in., 2021). W Wielkiej Brytanii (płd. Anglia) najczęściej spotykany jest na podmokłych, nadmorskich łąkach porośniętych przez sitowiec nadmorski *Bolboschoenus maritimus* (Bot i Van de Meutter, 2023). W Czechach występuje wyłącznie na obszarach, gdzie utworzono rezerwaty przyrody, które obejmują siedliska wodno-błotne (Pennards i in., 2021).

Waitzbauer (1976) badając owady związane z pałką wąskolistną *Typha angustifolia* wykazał, że samice *L. vittatus* składają jaja (w pakietach po 80-150 sztuk) na kwiatostanach i liściach pałek *Typha* spp. Po 2-3 dniach wylęgają się larwy wyposażone w długie ogonki i opadają do wody, przez 4-5 dni trzymają się blisko powierzchni żywiąc się rozkładającą materią roślinną, głównie liśćmi rzęsy trójrowkowej *Lemna trisulca*. Po tym czasie starsze stadia larwalne schodzą poniżej 20 cm głębokości, gdzie żyją jako filtratory w mule. Nierzadko larwy znajdowane były między osłonkami liści zanurzonych w wodzie odcinków łodyg *Typha* spp.

W Europie osobniki dorosłe *L. vittatus* zazwyczaj są aktywne o poranku od maja do sierpnia, kiedy to latają nisko wśród roślinności (Waitzbauer, 1976; Reemer i in., 2009; Pennards i in., 2021; Bot i Van de Meutter, 2023).

Ryc. 1. Samica *Lejops vittatus* (Meigen, 1822): A – widok od strony grzbietowej, B – widok z boku, C – głowa z boku, D – głowa z przodu, E – skrzydło (Fot. G. Lewek).

Fig. 1. Female of *Lejops vittatus* (Meigen, 1822): A – dorsal view, B – lateral view, C – head, lateral view, D – head, fronto-lateral view, E – wing (Phot. G. Lewek).

Dorośle osobniki odwiedzają głównie kwiaty oczeretów *Schoenoplectus* spp. Muchówki obserwowano również na kwiatach innych roślin takich jak sitowiec nadmorski *Bolboschoenus maritimus*, trzcina *Phragmites* sp., pałka *Typha* sp. oraz wilczomlecz *Euphorbia esula* (Waitzbauer, 1976; Reemer i in., 2009; Pennards i in., 2021; obs. własne).

Waitzbauer (1976) twierdzi, że *L. vittatus* odgrywa dużą rolę w zapylaniu pałek *Typha* spp. Twierdzenie to opiera na obserwacjach dorosłych osobników żerujących często w dużej liczbie (nawet ponad 50 osobników na kwiatostanie) pomiędzy drobnymi męskimi kwiatami. Natomiast na kwiatostanach żeńskich często obserwowane były potem osobniki pokryte tym pyłkiem.

Postacie dorosłe *Lejops vittatus* (Ryc. 1) osiągają długość od 12 do 13 mm. Śródplecze szare, z trzema czarnymi, podłużnymi pasami. Tarczka czarna, jedynie na tylnym brzegu brunatna (Ryc. 1A). Nogi czarne, przy czym golenie u nasady i w części środkowej

brunatnawe (Ryc. 1A–B). Odwłok czarny, z charakterystycznym wzorem utworzonym z plamek (Ryc. 1A). Czułki czarne, trzeci człon krótki, rombowski, więc jest czarna i krótka (Ryc. 1C–D). Czoło ciemnobrunatne, z ciemnożółtymi, szaro opylonymi plamami po bokach. Twarz gęsto, biało owłosiona, z wyraźną czarną pręgą pośrodku (Ryc. 1D). Żyłka skrzydła R_{4+5} kręta (Ryc. 1E) (Bańkowska, 1963; Bot i Van de Meutter, 2023).

WYNIKI

Nowe stanowiska *Lejops vittatus* potwierdzają szerokie występowanie gatunku w Polsce (Ryc. 8). Nazwy krain przyjęto za *Katalogiem fauny Polski* (Burakowski i in., 1986; Tykarski, 2010).

Pobrzeże Bałtyku

– Rowy, Słowiński Park Narodowy [XA35], GPS: 54.666796 N, 17.068734 E (Ryc. 2), 1♀ odłowiona podczas niskiego lotu nad turzycowym szuwarem, 22 V 2024, leg. Ł. Mielczarek.

Ryc. 2. Siedlisko *Lejops vittatus* (Meig., 1822), Rowy, Słowiński Park Narodowy [XA35] (Fot. Ł. Mielczarek).

Fig. 2. Habitat of *Lejops vittatus* (Meig., 1822), Rowy, Słowiński National Park [XA35] (Phot. Ł. Mielczarek).

Nizina Wielkopolsko-Kujawska

– Wielkopolski Park Narodowy [XT19], 2♀♀ złapane do pułapki (żółta miska) na łące nad Trzcielińskim Bagnem, na stanowisku obecny był sitowiec *Bolboschoenus* sp., 1♀ – 10 VII 2009, 1♀ – 30 VII 2009, leg. P. Trzcński.

– Poznań, Ogród Botaniczny [XU20], 1♀ zwabiona do światła, na stanowisku obecny był sitowiec *Bolboschoenus* sp., 15 VI 2011, leg. P. Trzcński.

– Gruszczyn [XU41], 1♀, wśród źdźbeł roślinności szuwarowej nad Jeziorem Swarzędzkim (Ryc. 3), stanowisko graniczy z użytkowanymi ekstensywnie łąkami o wilgotnym charakterze m. in. z firletką poszarpaną *Silene flos-cuculi*, 08 VI 2015, leg. A. Skitek.

– Swarzędz [XU30], 1♂, na kwiatkach wilczomlecza *Euphorbia esula*, na łące kośnej znajdującej się na wypłaszczeniu wzniesienia w odległości ok. 500 m na S od Jeziora Swarzędzkiego, na obrzeżach łąki obecne były liczne (nasadzone) krzewy głogu *Crataegus* spp. (Ryc. 4), 26 V 2017, leg. A. Skitek.

– Lisówki, Jezioro Tomickie [XT19], 50♀♀ złowione siatką na łące nad rzeką Samica Stęszewska (Ryc. 5), na stanowisku obecny był sitowiec *Bolboschoenus* sp., 24♀♀ – 22 V 2018, 12♀♀ – 23 V 2018, 6♀♀ – 10 V 2019, 7♀♀ – 24 V 2019, 2♀♀ – 29 V 2020, leg. P. Trzcíński.

Ryc. 3. Siedlisko *Lejops vittatus* (Meig., 1822), Gruszczyn [XU41] (Fot. A. Skitek).

Fig. 3. Habitat of *Lejops vittatus* (Meig., 1822), Gruszczyn [XU41] (Phot. A. Skitek).

Śląsk Dolny

– Wrocław-Strachocin [XS46], GPS: 51.100295 N, 17.130137 E (Ryc. 6A), 1♀ (Ryc. 6B) odłowiona z turzycy *Carex* sp., w pobliżu kanału Odra-Widawa wpływającego przez szuwary do kanału żeglugowego Odry, 22 IV 2024, leg. G. Lewek.

– Wrocław-Strachocin [XS56], GPS: 51.089925 N, 17.145871 E (Ryc. 7A), 1♀ (Ryc. 7B) odłowiony z roślinności trawiastej na brzegu strumienia Piskorna na skraju Lasu Strachocińskiego, 28 IV 2024, leg. G. Lewek.

Śląsk Górny

– Bytom-Karb [CA48], 2♀♀, 25 V 1992, leg. W. Żyła, coll. Muzeum Górnos Śląskie w Bytomiu.

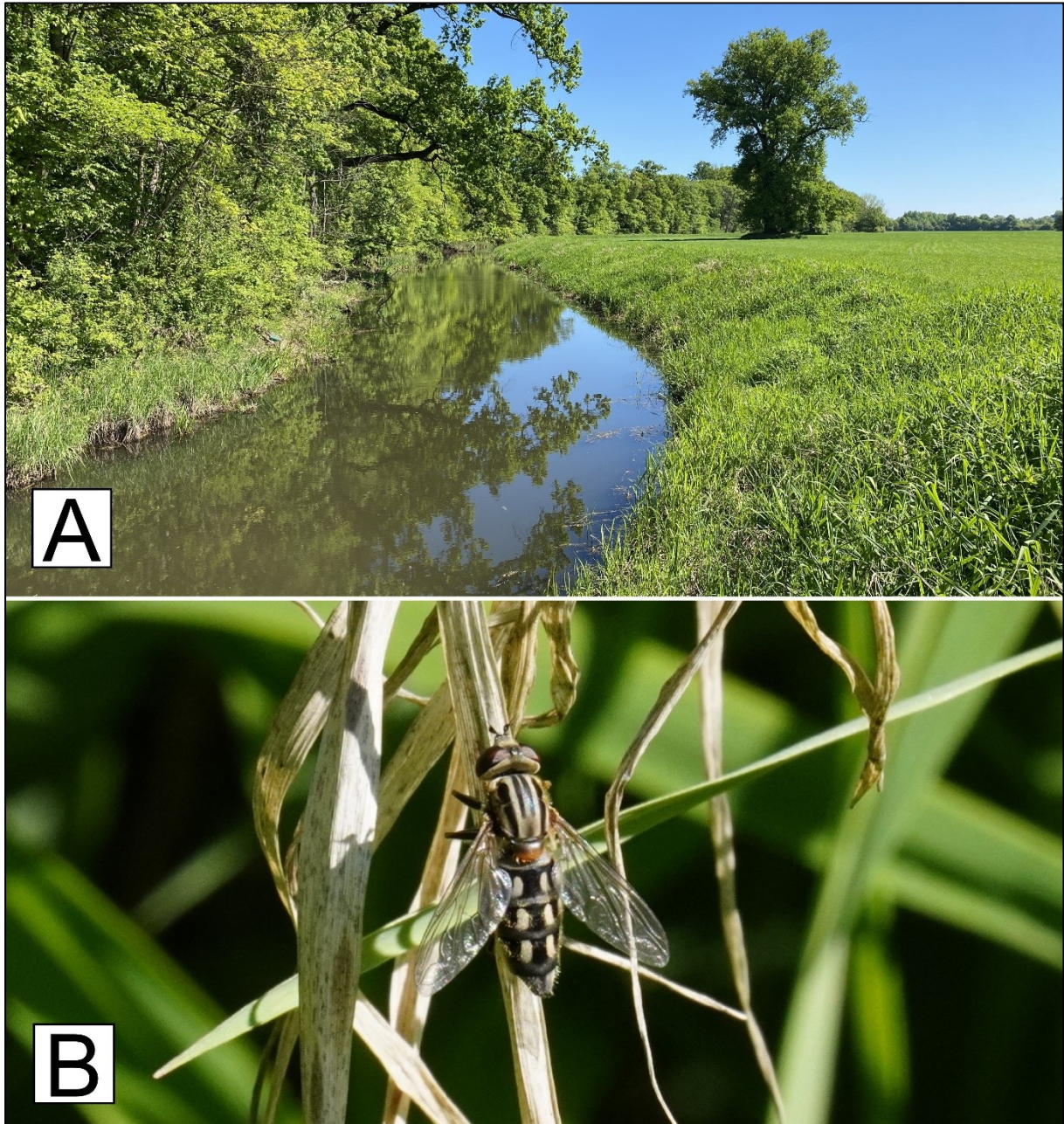
Ryc. 4. Siedlisko *Lejops vittatus* (Meig., 1822), Swarzędz [XU30] (Fot. A. Skitek).

Fig. 4. Habitat of *Lejops vittatus* (Meig., 1822), Swarzędz [XU30] (Phot. A. Skitek).

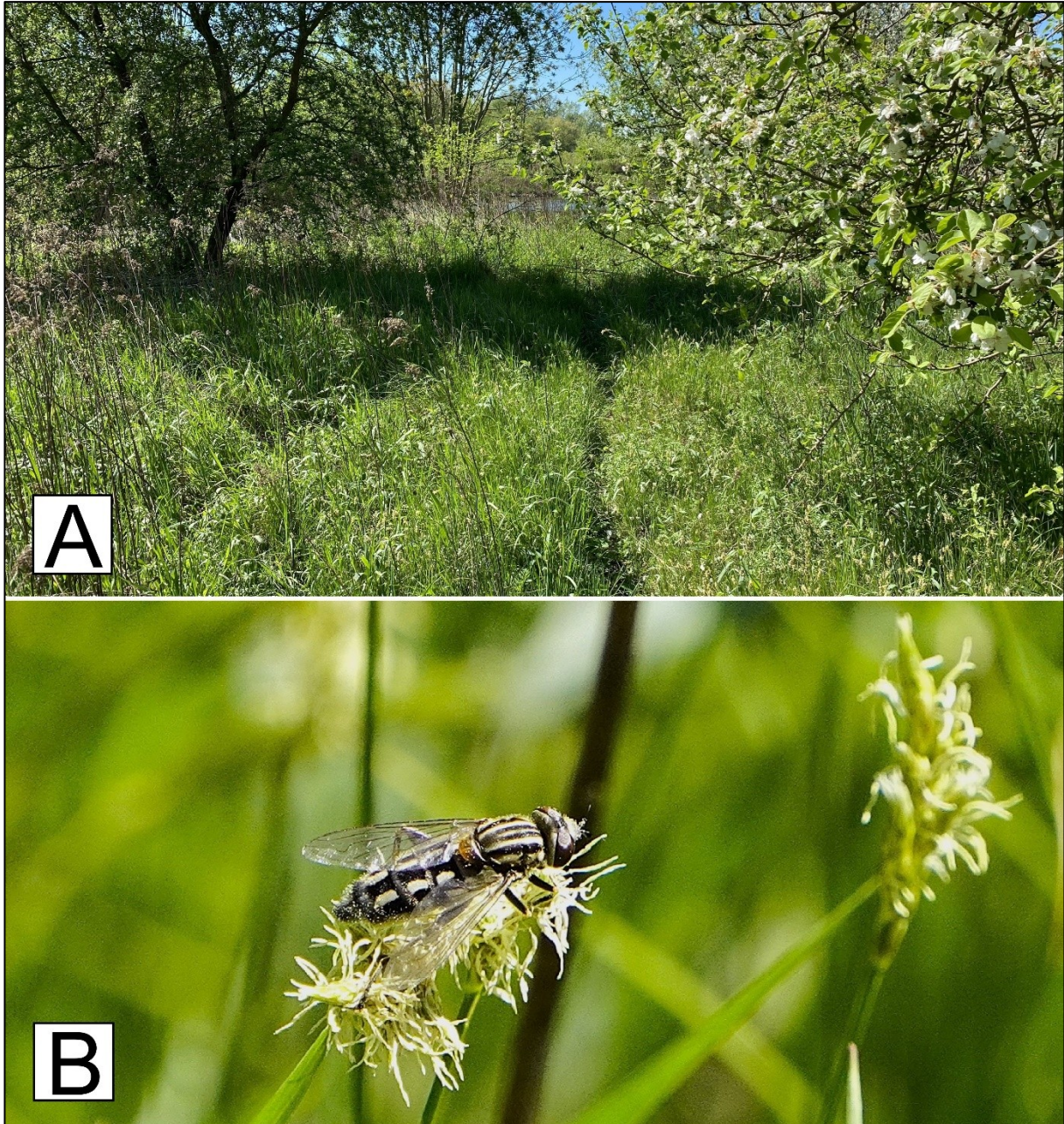
Ryc. 5. Siedlisko *Lejops vittatus* (Meig., 1822), Lisówki, Jezioro Tomickie [XT19] (Fot. P. Trzcíński).

Fig. 5. Habitat of *Lejops vittatus* (Meig., 1822), Lisówki, Jezioro Tomickie [XT19] (Phot. P. Trzcíński).

Ryc. 6. A – Siedlisko *Lejops vittatus* (Meig., 1822), Wrocław-Strachocin [XS46], B – zaobserwowana samica *L. vittatus* na turzycy (Fot. G. Lewek).

Fig. 6. A – Habitat of *Lejops vittatus* (Meig., 1822), Wrocław-Strachocin [XS46], B – observed female of *L. vittatus* on *Carex* sp. (Phot. G. Lewek).

Ryc. 7. A – Siedlisko *Lejops vittatus* (Meig., 1822), Wrocław-Strachocin [XS56], brzeg rzeki Piskorna, B – zaobserwowana samica *L. vittatus* (Fot. G. Lewek).

Fig. 7. A – Habitat of *Lejops vittatus* (Meig., 1822), Wrocław-Strachocin [XS56], the bank of the Piskorna River, B – observed female of *L. vittatus* (Phot. G. Lewek).

DYSKUSJA

Większość stanowisk, na których odnotowano obecność gatunku w ostatnim trzydziestoleciu, cechowała się występowaniem sitowca na samym stanowisku lub w jego sąsiedztwie. Wyjątek stanowią stanowiska zlokalizowane we Wrocławiu, gdzie nie stwierdzono tej rośliny. Najbliższe znane populacje sitowca znajdują się w dół rzeki Odry, za Jazem Bartoszewickim, odpowiednio około 700 m od stanowiska przy kanale Odra-Widawa oraz około 2,3 km od stanowiska przy strumieniu Piskorna. Drugą wspólną cechą siedlisk zasiedlanych przez muchówkę był ich otwarty lub półotwarty (w przypadku stanowiska Wrocław-Strachocin przy kanale Odra-Widawa) oraz podmokły charakter. Z kolei na stanowiskach w Gruszczynie i Swarzędzu obserwowane muchówki najprawdopodobniej zostały przywabione do źródeł pokarmu, tj. kwitnących płatów roślin (wilczomlecze, głogi, firletki). Na powyższych stanowiskach oraz w ich najbliższym otoczeniu nie stwierdzono występowania sitowca. Jednakże Gołdyn i in. (2005) podają, że w obrębie doliny Cybiny – rzeki przepływającej przez Jezioro Swarzędzkie - pospolicie występuje roślinność ze związku szuwaru właściwego *Phragmition communis*, dla którego sitowiec jest jednym z gatunków charakterystycznych (Matuszkiewicz, 2001). Istnieje więc duże prawdopodobieństwo, że niewielkie płyty sitowca występują na terenach podmokłych wokół Cybiny. Według wiedzy autorów w niniejszej pracy podano pierwszą obserwację odwiedzania kwiatów i żerowania postaci dorosłych na roślinach z rodziny wilczomleczowatych (Euphorbiaceae).

Obserwacje dokonane we Wrocławiu pod koniec kwietnia należy uznać za stosunkowo wczesne. W innych krajach aktywność *L. vittatus* przypada na połowę maja (Waitzbauer, 1976; Reemer i in., 2009; Pennards i in., 2021; Bot i Van de Meutter, 2023). Na uwagę również zasługuje fakt, że tylko jedna z prezentowanych obserwacji przedstawia samca *L. vittatus*. Większość obserwacji została dokonana w maju.

Przedstawione w pracy stanowiska napawają optymizmem odnośnie do stanu populacji *L. vittatus* w kraju. Wcześniejszy brak stwierdzeń gatunku może wynikać zarówno z braku badań, jak i możliwości pomylenia tej muchówki z bzygami z rodzaju *Anasimyia* (Pennards i in., 2021) lub bąkowatymi z rodzaju *Haematopota* (Kahanpää i in., 2018).

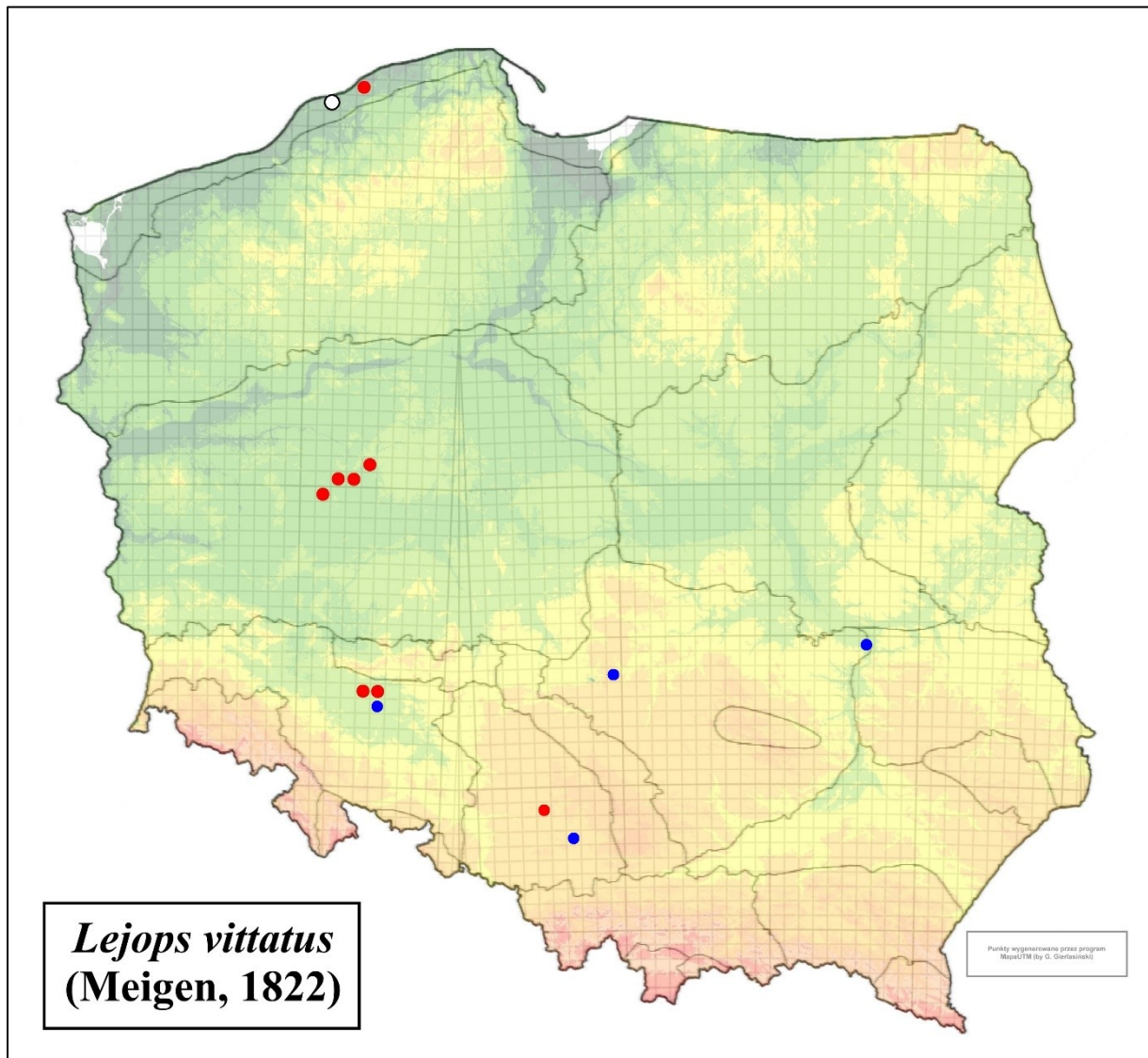
Nasze obserwacje wskazują, że w przypadku obecności właściwego siedliska gatunek ten może występować licznie. Gdyby liczba takich miejsc była większa, prawdopodobnie również jego obecność byłaby częstsza.

W związku z powyższym, zasadna wydaje się zmiana kategorii zagrożenia tego gatunku na Czerwonej Liście Zwierząt Ginących i Zagrożonych w Polsce — z kategorii EX? (prawdopodobnie wymarły) na CR (krytycznie zagrożony wyginięciem).

Osobną kwestią jest ochrona siedlisk gatunku, które w Polsce w ostatnich dziesięcioleciach podlegały silnej antropopresji w postaci osuszania czy regulacji cieków wodnych. Ponadto habitaty wodno-błotne, tak preferowane przez *L. vittatus*, podlegają niekorzystnym wpływom zmian klimatu i anomalii pogodowych, co także stanowi poważne zagrożenie dla ich trwałości, a co za tym idzie, także dla lokalnych populacji gatunku. Autorzy *Czerwonej listy IUCN* wskazują na potrzebę monitoringu populacji i siedlisk gatunku ze względu na zanikające w Europie podmokłe habitaty. Prognozuje się, że w ciągu 10 lat na skutek antropopresji i zmian klimatu zniknie ponad 30% tego typu siedlisk. Istnieją przykłady z Serbii, gdzie gatunek zanikł na stanowiskach nieobjętych ochroną (Pennards i in., 2021).

Mimo braku od 1913 r. publikowanych stanowisk *L. vittatus*, w internetowej bazie danych GBIF znalazły się cztery obserwacje: okolice Napoleonowa ad Kamieńsk (2012) [CB97],

Puławy (2022) [EB69], Giszowiec ad Katowice (2023) [CA66], Siechnice ad Wrocław (2024) [XS55] (GBIF 2025), które, mimo nieoficjalnego charakteru tych stanowisk, w celach informacyjnych umieszczamy na prezentowanej poniżej mapie, zaznaczając je odrębnym kolorem (Ryc. 8).

Ryc. 8. Stanowiska *Lejops vittatus* (Meig., 1822) w Polsce; biały punkt – dane historyczne (Karl, 1935), czerwone punkty – nowe dane, niebieskie punkty – dane za GBIF (GBIF, 2025); mapa wygenerowana niekomercyjnym programem Mapa UTM, Gierlasiński 2025.

Fig. 8. Localities of *Lejops vittatus* (Meig., 1822); white circle – historical site (Karl, 1935), red circle – new data, blue circle – data from GBIF (GBIF, 2025); map generated by the non-commercial Mapa UTM program, Gierlasiński 2025.

INFORMACJA O POZWOLENIACH

Badania w Wielkopolskim Parku Narodowym prowadzono w oparciu o pozwolenie nr 6/2009 w ramach projektu pt. “Struktura zgrupowań drapieżnych owadów z rodzin Carabidae, Staphylinidae (Coleoptera) oraz Syrphidae (Diptera) wybranych środowisk leśnych WPN” kierowanego przez dra inż. Pawła Trzcieskiego. Badania w Słowińskim Parku Narodowym prowadzono na podstawie zezwolenia nr ZM/6101/06-2/2024 w ramach badań pn.: “Rozpoznanie dipterofauny na obszarze Słowińskiego Parku Narodowego w ramach XVI Konferencji Dipterologicznej Polskiego Towarzystwa Entomologicznego. Biologia i systematyka muchówek we współpracy z SPN”.

PIŚMIENNICTWO

- Bańkowska, R. (1963). Klucze do oznaczania owadów Polski. Część XXVIII Muchówki (Diptera), z. 34, Syrphidae. PWN Warszawa, 236 ss.
- Bot, S., & Van de Meutter, F. (2023). Hoverflies of Britain and North-West Europe: a photographic guide. *Bloomsbury Wildlife*, 400 ss.
- Burakowski, B., Mroczkowski, M., & Stefańska, J. (1986). Chrząszcze Coleoptera Cucujoidea, cz. 1, *Katalog Fauny Polski*, 23(12), 1–266.
- GBIF (2025). *Lejops (Lejops) vittatus* (Meigen, 1822) in GBIF Secretariat (2023). GBIF Backbone Taxonomy. Checklist dataset <https://doi.org/10.15468/39omei> (accessed via GBIF.org on 09.07.2025).
- Gierlasiński, G. (2025). MapaUTM v.6. <https://www.heteroptera.us.edu.pl/mapautm.html>, (dostęp: 13.05.2025).
- Gołdyn, R., Jackowiak, B., & Błoszyk, J. (2005). Walory przyrodnicze doliny Cybiny i ich ochrona, Poznań, 96 ss.
- Kahanpää, J., Kakko, I., & Haarto, A. (2018). *Lejops vittatus* (Meigen, 1822), Suomelle uusi kukkakärpänen (Diptera: Syrphidae). *Sahlbergia*, 23(2), 5–7.
- Karl, O. (1922). Neue pommersche Dipteren aus der Umgebung von Stolp. *Stettiner Entomologische Zeitung*, 83, 89–94.
- Karl, O. (1935). Die Fliegenfauna Pommerns. Diptera Brachycera. *Stettiner Entomologische Zeitung*, 96, 242–261.
- Matuszkiewicz, W. (2001). Przewodnik do oznaczania zbiorowisk roślinnych Polski, Warszawa, ss. 115–116, 230–235.
- Palaczyk, A., Soszyński, B., Klasa, A., Bystrowski, C., Mikołajczyk, W., & Krzemiński, W. (2002). Muchówki (Diptera). W: Z. Głowaciński (Red.). *Czerwona Lista Zwierząt Ginących i Zagrożonych w Polsce*. Instytut Ochrony Przyrody, PAN, Kraków. supl., 74 ss.
- Pennards, G. W. A., Popov, G., & Vujić, A. (2021). *Lejops vittatus* (Europe assessment). The IUCN Red List of Threatened Species 2021: e.T149169825A149169830. <https://dx.doi.org/10.2305/IUCN.UK.2021-2.RLTS.T149169825A149169830.en>. (dostęp: 25.04.2025).
- Reemer, M., Renema, W., van Steenis, W., Zeegers, T., Barendregt, A., Smit, J. T., van Veen, M., van Steenis, J., & van der Leij, L. (2009). De Nederlandse zweefvliegen (Diptera:

Syrphidae). - Nederlandse Fauna 8. Leiden. Nationaal Natuurhistorisch Museum Naturalis, KNNV Uitgeverij, European Invertebrate Survey – Nederland, 1–442.

Vujić, A., Gilbert, F., Flinn, G., Englefield, E., Ferreira, C. C., Varga, Z., Eggert, F., Woolcock, S., Böhm, M., Mergy, R., Ssymank, A., van Steenis, W., Aracil, A., Földesi, R., Grković, A., Mazanek, L., Nedeljković, Z., Pennards, G. W. A., Pérez, C., Radenković, S., Ricarte, A., Rojo, S., Ståhls, G., van der Ent, L.J., van Steenis, J., Barkalov, A., Campoy, A., Janković, M., Likov, L., Lillo, I., Mengual, X., Milić, D., Miličić, M., Nielsen, T., Popov, G., Romig, T., Šebić, A., Speight, M., Tot, T., van Eck, A., Veselić, S., Andric, A., Bowles, P., De Groot, M., Marcos-García, M. A., Hadrava, J., Lair, X., Malidžan, S., Nève, G., Obrecht Vidakovic, D., Popov, S., Smit, J. T., Van de Meutter, F., & Veličković, N. (2022). Pollinators on the edge: our European hoverflies. The European Red List of Hoverflies. European Commission, Brussels.

Waitzbauer, W. (1976). Die Insektenfauna männlicher Blütenstände von *Typha angustifolia*. *Zoologischer Anzeiger*, 196, 9–15.

Tykowski, P. (2010). Cyfrowa wersja regionalizacji faunistycznej Polski wg KFP. http://baza.biomap.pl/pl/main/tools#krainy_kfp (dostęp: 25.04.2025).

SUMMARY

This study documents the rediscovery of the rare hoverfly *Lejops vittatus* in Poland, more than a century after its only confirmed record in Poland in 1913. Between 1992 and 2025, the species was observed in nine new locations. The authors present its habitats, photographs, and a distribution map, incorporating both confirmed and GBIF data. This species is associated with marshlands rich in reed vegetation such as clubmoss (*Bolboschoenus*), reed (*Phragmites*), and cattail (*Typha*). Due to its confirmed presence and habitat requirements, the authors propose updating the assessment of the conservation status of this species in Poland from “probably extinct” (EX?) to “critically endangered” (CR). They emphasize the need for habitat protection and species monitoring, especially in light of climate change and anthropogenic pressures.

<https://pte.up.poznan.pl/pte/dipteron/redakcja.htm>

© Polskie Towarzystwo Entomologiczne 2025

Licensed under a Creative Commons Attribution License